

5561 2. Beh. af Lovf. om Foranstaltninger mod smitsomme Sygdommes Indførelse i Riget.

5562

bekræftes af Motiverne og af Kommissionsbetænkningen, at det er et lægevidenskabeligt Begreb; men Lægerne ere som andre Mennesker ikke ganske stabile; de kunne forandre deres Opfattelse lidt efter lidt, og fordi det ærede Medlem nu siger og har Ret i, at her staar i Loven, at Kolera kan ikke komme ind under Karantæne, derfor kan han ikke svare for, at den Dag ikke kan komme, da Kolera kunde faae en saadan Karakter, at Lægerne vilde sige: nu er det Pest; med andre Ord, naar Spørgsmaalet ligger for i Realiteten, antager jeg, at enhver Justitsminister, der ikke selv tilfældigvis skulde repræsentere den kyniske Side af Lægestanden i Danmark — og det Tilfælde vil vel ikke let indtræffe — vil henvende sig til vedkommende Lægeautoritet, altsaa Sundhedskollegiet, og der finde sin Støtte, naar han vil gribe til de Foranstaltninger, som han har Hjemmel til i Karantæneloven. Altsaa vil selvølgelig Ministeren gaa efter det Indtryk, han har i Genhold til sin egen Opfattelse og de lægevidenskabelige Raad, og ingen Definition i Loven vil kunne afværge, at han kan opfatte Ordene lidt mere eller lidt mindre elastisk til den Tid. Udvalgets Flertal finder det altsaa paa ingen Maade tilraadeligt at sætte Noget ind i Loven, navnlig i dens § 19, der udvider den ministerielle Besøielse udover den, Lovforslaget giver, thi vi føle os overbeviste om, uden derfor at ville tilraade provisoriske Love, at en Minister, der føler, at det er usforsvarligt ikke at paabyde Karantæne, i Lovtilfælde ikke vil tage i Betænkning at gjøre det ved en provisorisk Lov, naar han føler, at det er usforsvarligt at undlade det. Nu siger det ærede Medlem, at man skal ikke aabne Borten for provisoriske Love, men jeg siger paa den anden Side, at man skal ikke give Ministeren paa Forhaand en Bemyndigelse, som han maatte senere kan finde sig foranlediget til at skaffe sig ved en provisorisk Lov; med andre Ord: det er en meget daarlig Afværgelse af provisoriske Love at vedtage en definitiv Lov, der giver vedkommende Minister 10 Gange saa megen Besøielse som den, han i det givne Dieblit overfor et saadant Spørgsmaal kan faae ved en provisorisk Lov. Jeg kan altsaa aldeles ikke tiltræde den Tanke, at det skulde være nødvendigt at udvide Justitsministerens Magtfuldkommenhed videre, end Lovforslaget gaar ud paa, og jeg tror, at til Syvende og sidst vil Afgjørelsen

afhænge af vedkommende Ministers personlige Stjøn over det foreliggende Tilfælde.

Beth: Den ærede Ordfører brugte det Udtryk om mig, at jeg hørte til de angstelige Medlemmer i Udvalget. Dersom dette er Tilfældet, er det mig en Tilfredsstillelse, at ogsaa den ærede Ordfører hører til de Angstelige; thi hans Mening om denne Sag er ganske den samme som min. Forskjellen er kun den, at den ærede Ordfører, saaledes som det nu fremgik af hans Foredrag, vil forsvare, at man ved pestagtig Sygdom kan forstaa, naar det kniber, alle mulige smitsomme Sygdomme, hvad enten de i Videnskaben kaldes Pest eller ikke; det er den Anskuelse, som den ærede Ordfører har forfægtet i Udvalget, og som ærede Medlemmer ogsaa ville have hørt ham forsvare i det Foredrag, vi nu hørte. Hvad enten man nu siger: det ligger allerede i Loven, eller man siger: det ligger ikke i Loven, og derfor maa det staa der, kommer, hvad Angsteligheden angaar, ud paa Et. Jeg maa tilstaa, at jeg havde megen Banskilighed ved at opfatte den ærede Ordførers Tankegang i hans sidste Foredrag, thi han udtalte sig meget bestemt imod, at der gives Justitsministeren en saadan Bemyndigelse som den, jeg før nævnte, men paa den anden Side forsvarede han lige saa bestemt, at Justitsministeren i Grunden, naar det kneb, havde en saadan Bemyndigelse. De to Ting er jeg ikke istand til at rime sammen. (Modsigelse fra Ordføreren). Jo, den ærede Ordfører sagde: enhver Justitsminister vil naturligvis raadsføre sig med de Sagtynbige og saa se i Loven, om han ikke har tilstrækkelig Bemyndigelse til overfor andre smitsomme Sygdomme at træffe saadanne Foranstaltninger, som her er Tale om. Jeg er ikke istand til at bringe Sammenhæng mellem disse to Opfattelser, og det kunde jeg heller ikke under Forhandlingerne i Udvalget. Det, man først maa være enig om, er, forekommer det mig, hvad der staar i Loven, og hvad der ikke staar. At holde det saaledes svævende, at det kan benyttes paa forskellig Maade efter Omstændighederne, at Loven til dagligdags kan fortolkes paa een Maade og under særegne Omstændigheder paa en anden Maade, anser jeg for at være forkasteligt. Den ærede Ordfører mener, at Bemyndigelsen for Ministeren staar allerede i Loven, eller at den følger deraf. Det